

Foto: Roland v. d. Marel.

Een blik terug en een blik vooruit

Het eerste half jaar van 1991 zit er bijna op; ieder is inmiddels bezig om vakantieplannen te maken. Dit is een mooie gelegenheid om even achterom te kijken.

Een bewogen tijd ligt achter ons:

- De projectgroep ging voor de tweede keer naar Frankrijk en had daar een zeer goede tijd.
- In het voorjaar hebben we, vervroegd, leefgroep 7 afgebouwd
- De nieuwbouw vordert zeer vlot.
- Bij educatie zijn een aantal noodlokalen geplaatst, die na de zomer in gebruik worden genomen.

door: René Schulkes
Hoofd Groepsdienst

— Er zijn een aantal medewerkers weggegaan en ook een aantal jongens, daarvoor in de plaats zijn weer anderen teruggekomen.

De meeste zaken die ik hier heb aangeroord zult u in enigerlei vorm elders in deze Info terug vinden, evenals de verslagen van de activiteiten die er hebben plaats gevonden.

Een blik in de nabije toekomst laat zien, dat we na de zomer de Eikenhorst weer hebben verlaten en dat er weer zes leefgroepen zijn in Aekinga, de officiële verhuizing vindt plaats op 5 augustus a.s.

Ook zal in augustus leefgroep één weer naar Frankrijk gaan in het kader van het Projekt Ervarend Leren.

Omdat er in diverse leefgroepen nogal met het personeel geschoven is, een gevolg van de Eikenhorst-operatie, zullen we ons de komende tijd zeer nadrukkelijk bezig

gaan houden met de ontwikkeling van de teams en de kwaliteitsverbetering van de hulpverlening aan de jongeren. Er zal per groep een werkplan ontwikkeld worden waarin de vorm van hulpverlening, en de weg waar langs, gestalte krijgt en wordt vastgelegd.

Rest me u een fijne vakantie toe te wensen en we hopen u graag weer te ontmoeten in Aekinga.

Mutaties jongeren

VERTROKKEN

Tussen half mei en eind juni hebben een aantal jongeren het internaat verlaten. Mede doordat het Projekt inmiddels afgelopen is, vertrokken bijna alle jongens naar huis of naar elders:

Leefgroep 1:

Martin Andreas
Sjonnie Honsbeek
Wiemer Kamstra
Martijn Katers
Johnny Monnier
Arun van Riezen
George Rispens

Leefgroep 2:

Erik Ruiter
Roy Duyveman

Leefgroep 3:

Hans Faber

Leefgroep 4:

Eppo Bodde
Raymond Vijent

Leefgroep 5:

René de Jong

Leefgroep 6:

Jeroen Keuskamp
Alfons van Laar
Mindert de Vries

Overplaatsing:

Peter Dijke van leefgroep 1 naar leefgroep 6.

GEKOMEN:

Leefgroep 2:

Kenneth van der Meer

Leefgroep 6:

Tjalling de Jong

Mutaties personeel

Doordat De Eikenhorst wordt opgeheven als dependance en alles zich weer in Appelscha gaat afspeelen, betekent dit meteen dat we met de zomervakantie afscheid moeten nemen van een groot aantal tijdelijk medewerkers.

GROEPSDIENST:

Willem v. d. Water groep 3
Antoinette Groenenstein . . groep 2

EDUKATIE:

René v. d. Velde
Arjen ter Veld
Michiel de Vries
Lex Boekhoven
Janet Kroezen
John Friederichs

SOCIAAL KULTUREEL WERK:

Frits Nijland

KEUKEN:

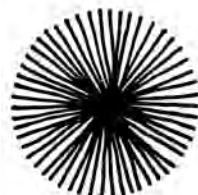
Silvia v. d. Wal

ALGEMENE DIENST:

Andries van Dijk
Jan Winter
Willem Mooibroek
Janny Hoekstra
Fenny Vierhouten
Jannie de Roo
Hennie Dekker
Moirra Kautai
Alice Hulst
Greetje Hoving

MAATSCHAPPELIJK WERK:

Tjeerd Hoekstra

Team-wisseling

Na de zomervakantie vinden er binnen de groepsdienst enkele veranderingen plaats. Door de terugkeer van drie leefgroepen naar Aekinga, en de verhuizing van de andere groepen worden de leefgroepen anders genummerd.

Verder zijn er nu drie teamleiders aangesteld, die elk verantwoordelijk zijn voor twee teams.

Teamsamenstelling na de zomervakantie: (teams volgens nieuwe nummering)

TEAM 1

Izaak Saptanno
Lex Blok
Norman Candelaria
Appie Tuasela

TEAM 4

Auke Helder
Anne Prins
Carin Velema
Theo te Riele

Teamleider: Tom van Putten.

TEAM 5

Moustafa Youfi
Roelien Kuiper
Adriaan Hoogenbirk
Marga Springelkamp
Douwe Wagenaar

TEAM 6

Theo v. d. Lubbe
Fred Berlijn
Arjen Jagersma
Annet Nijenbanning
Nico Pakvisch

Teamleider: Hans Hollander.

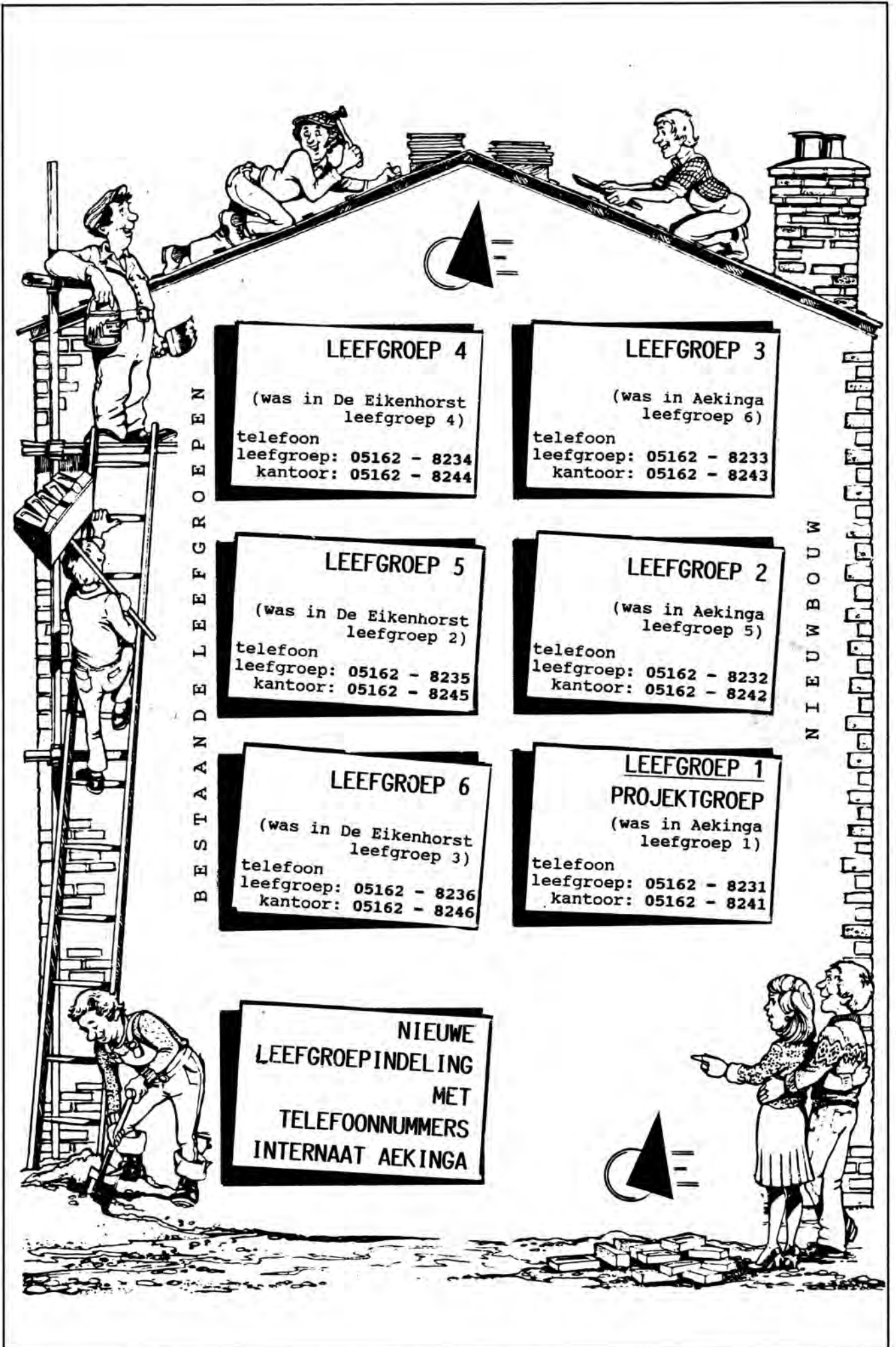
TEAM 2

Uilko Hoekstra
André Hekstra
Jidith Goos
Jonathan Saekewael

TEAM 3

Metthy Strating
Carlos Kribben
Geert Langes
John Friederichs

Teamleidster: Ada van Diepen.

BESTAAANDE LEEFGROEPEN

NIEUWBOUW

LEEFGROEP 4
 (was in De Eikenhorst
 leefgroep 4)
 telefoon
 leefgroep: 05162 - 8234
 kantoor: 05162 - 8244

LEEFGROEP 3
 (was in Aekinga
 leefgroep 6)
 telefoon
 leefgroep: 05162 - 8233
 kantoor: 05162 - 8243

LEEFGROEP 5
 (was in De Eikenhorst
 leefgroep 2)
 telefoon
 leefgroep: 05162 - 8235
 kantoor: 05162 - 8245

LEEFGROEP 2
 (was in Aekinga
 leefgroep 5)
 telefoon
 leefgroep: 05162 - 8232
 kantoor: 05162 - 8242

LEEFGROEP 6
 (was in De Eikenhorst
 leefgroep 3)
 telefoon
 leefgroep: 05162 - 8236
 kantoor: 05162 - 8246

LEEFGROEP 1
PROJEKTGROEP
 (was in Aekinga
 leefgroep 1)
 telefoon
 leefgroep: 05162 - 8231
 kantoor: 05162 - 8241

**NIEUWE
 LEEFGROEPINDELING
 MET
 TELEFOONNUMMERS
 INTERNAAT AEKINGA**

AFBOUW TIJDELIJKE HUISVESTING EIKENHORST

Zoals u elders in dit nummer kunt lezen, kunnen wij de nieuwe leefgroepen 1, 5 en 6 in Appelscha per 5 augustus a.s. in gebruik nemen.

door: Jan Mos, adjunct-directeur

Dit betekent dat we de Eikenhorst zullen gaan verlaten. Alle jongeren en medewerkers pakken hun spullen in voor de zomervakantie, zodat die op 5 augustus eenvoudig naar Appelscha gebracht kunnen worden.

We verwachten de jongeren dan ook op 5 augustus in Appelscha.

Terugkijkend kan gezegd worden dat we anderhalf jaar op een goede manier op de Eikenhorst gewoond, geleefd en gewerkt hebben. Het is voor velen, jongeren en medewerkers, een heel intensieve maar ook boeiende periode geweest die velen niet snel zullen vergeten. De consequenties van het op twee plaatsen wonen, leven en werken waren niet eenvoudig. Maar de sfeer, het klimaat en de kwaliteit

van werken op de Eikenhorst waren goed.

Het op twee plaatsen en zelfs nog met meer jongeren werken bracht met zich mee, dat een groot aantal extra tijdelijke medewerkers (22) gedurende deze periode bij ons werkten. Iedereen wist dat het voor een bepaalde periode was; toch kost het afscheid nemen van een groot aantal pijn omdat je elkaar

hebt leren waarderen. Helaas hebben wij lang niet voor iedereen een vervolgbaan.

De terugkomst naar Aekinga zal heel wat veranderingen meebrengen:

- sommige medewerkers in een andere functie;
- groepsdienstteams die veranderen;
- jongeren die nog niet eerder op Aekinga gewoond hebben;
- in nieuwe of andere gebouwen.

Opnieuw gaan we met elkaar een intensieve maar zeker ook boeiende periode tegemoet. Wij zullen er de schouders onderzetten! Voor 1 september zullen we onze spullen uit de Eikenhorst moeten halen.

Waarschijnlijk wordt het in de toekomst een asielzoekerscentrum, waar ruimte voor 275 personen zal zijn.

Het zal mij in ieder geval moeite kosten afscheid te nemen van de Eikenhorst. Het internaat, de ligging, de bus, de jongeren, kortom het totaal zal ik niet snel vergeten.

Plannen voor centrum voor asielzoekers in Diever

Het ministerie van WVC wil de leegkomende gebouwen van De Eikenhorst in Geeuwenbrug (gemeente Diever) benutten om er een Asielzoekerscentrum (AZC) te vestigen. Deze zou ruimte moeten gaan bieden aan 275 bewoners.

Voorheen was in De Eikenhorst een jongereninternaat met een capaciteit van zo'n tachtig bedden gevestigd. Vanwege schaalvergroting is dit inmiddels grotendeels overgebracht naar Zweeloo. Begin augustus zal de verhuizing een feit zijn.

In vervolg op het kabinetsbesluit om in ons land 25 extra centra te zoeken zijn de ogen op het onderkomen in Diever gericht. Vandaag zijn de buurtbewoners hierover ingelicht. In een later stadium zal de gemeenteraad een bestuursvereenkomst met het ministerie sluiten.

'Te snel en te veel' naar Geeuwenbrug
Omwonenden schrikken van plan asielzoekers

DIEVER/GEEUWENBRUG — De vier gezinnen die in de nabijheid van het jeugdinternaat De Eikenhorst wonen zijn behoorlijk geschrokken van de plannen die woensdagmorgen op het Dieverder gemeentehuis werden ontvouwd. Het internaat, dat in augustus helemaal naar Zweeloo verhuist, zal waarschijnlijk snel daarna worden ingericht als een centrum voor 275 asielzoekers.

niet eerder weten', blijft de betrokke zich afvragen. Ze heeft door deze handelwijze geen vertrouwen meer in het verloop. Doordat het een kleine bevolkingsgroep betreft verwacht ze dat de politieke fracties haar verhaal links laat liggen. 'We hebben te weinig power naar de ge-

Nieuwsblad van het Noorden • zaterdag 11 mei 1991

editie Zuidwest-Drenthe

Geeuwenburg verontrust over mogelijke komst asielzoekers

Van een onzer verslaggeefsters
GEEUWENBRUG - De 15 gezinnen van het dorp Geeuwenburg zijn niet blij met het plan van het Rijk om in het internaat voor bijzondere jeugd de Eikenhorst een asielzoekerscentrum te vestigen. Volgens de bevolking is het gedaan met de rust als de allochtonen in Geeuwenburg neerstrijken.

misschien een andere bestemming krijgt. Volgens inwoonster S. Houwer van Geeuwenbrug is de klap hard aangekomen, omdat de inwoners nooit eerder iets van de plannen van de gemeente hadden vernomen. "We hebben niet eerder gehoord dat er een asielzoekerscentrum in ons dorp zou worden gevestigd. Afgelopen zaterdag kre-

"Van overheidswege hebben we een tiental dagen geleden het verzoek van WVC ontvangen. Wij waren ook niet eerder op de hoogte van de plannen. Ik kan de schrikreactie begrijpen. Maar vooralsnog wordt er alleen maar onderzoek gedaan. Het kan best zijn dat het centrum er helemaal niet komt," meent de burgemeester. Het is voor-

is, maar het is zeker dat geprobeerd wordt iets tegen de komst van het centrum te ondernemen. "Zoals de bevolking op het gemeentehuis is ingelicht, lijkt het erop dat alles al rond is. Het zal weinig uithalen, maar de commissie is wel van plan iets te gaan doen," antwoordt Houwer. In het internaat de Eikenhorst wonen momenteel nog een aantal inwoners. Het is

Nieuwsblad van het Noorden • maandag 13 mei 1991

editie Zuidwest-Drenthe

Kritiek op college Diever in asielzoekerskwestie

Van onze correspondent

GEEUWENBRUG - "Deze gang van zaken strookt niet met mijn opvatting over openbaarheid van -behoorlijk- bestuur." Dat zegt J.J. Wulff, één van de naaste omwonenden van het jeugdinternaat De Eikenhorst in Geeuwenbrug.

komt van de asielzoekers geen overleg heeft gepleegd met de omwonenden. Dit werkt onduidelijkheid in de hand. Zo vraagt Wulff zich af of De Eikenhorst wel 275 asielzoekers met personeel kan herbergen. Wulff overweegt nu een advocaat in de arm te nemen die de

gemeente alsnog bereid is tot het voeren van overleg, hoeft het misschien helemaal niet tot een kort geding te komen," zegt hij.

Wulff stelt vast dat hij vóór de realisatie van asielzoekerscentra is. Zijn bezwaren zijn echter ontstaan op twee 'onduidelijkhe-

confronteerd met een voldongen feit. Aan de andere kant heeft Wulff zijn twijfels ten aanzien van de capaciteit van de Eikenhorst:

KUNSTCENTRUM VAN DE BAAN

ver ik het kan bezien- niet haalbaar."

Volgens Wulff had de gemeente eerst in overleg moeten treden

Plannen kunstcentrum in De Eikenhorst allerminst van de

Initiatiefnemers willen gesprek na asielzoekersplan

DIEVER — De Stuurgroep voor een kunstcentrum in Diever, om precies te zijn het Multifunctioneel Artistiek Centrum Diever, is op z'n zachtst gezegd verontwaardigd over de plannen voor een asielzoekerscentrum te Diever. B.J.H.M. Reerink wil op korte termijn een gesprek met het ministerie van WVC. Hij legt uit dat zijn stichting nog volop in actie is voor dezelfde Eikenhorst. Het wrange is dat laatst de omwo-

Raad Diever geeft fiat aan plannen asielzoekers

Asielzoekers niet in Geeuwenbrug?

DIEVER — Het is nog maar de vraag of de plannen voor een Asielzoekerscentrum te Geeuwenbrug doorgaan. Inmiddels is bij het ministerie van WVC doorgedrongen dat het al veel geld heeft besteed aan plannen voor een kunstcentrum op dezelfde lokatie. Burgemeester H.G. Overweg van Diever maakte dit gisteravond tijdens de raadsvergadering bekend.

Zoals gemeld liet het ministerie van WVC enige tijd geleden de ogen vallen op het te sluiten jeugdinternaat De Eikenhorst te Geeuwenbrug. Daarbij maakten we melding van de initiatieven die er voor hetzelfde centrum inmiddels waren ontwikkeld. Er zou een landelijk kunstcentrum moeten komen.

Het bestuur voor dit centrum is met het ministerie nog in een beroepsprocedure verwickeld. Dat is inmiddels in het Haagse circuit doorgedrongen. Momenteel wordt onderzocht in hoeverre het ministerie aan verplichtingen is verbonden. Overweg sprak gisteravond de vrees uit dat dit een vertragende werking zal hebben op de duidelijkheid rond het AZC Geeuwenbrug.

De hervormde gemeente van Diever heeft inmiddels laten weten dat deze bij de opvang van de

buitenlanders een ondersteunende rol wil vervullen. Zij heeft wel grote zorgen uitgesproken over het grote aantal. Overweg liet weten dat hij deze zorg zou overbrengen.

Wen om kunstcentrum communit. GS van drag voor zoek bevoor de 'niet podus bur Diever. heeft dit nen zijn

De 275 asielzoekers die er mogelijk in de loop van dit najaar komen zijn afkomstig uit zo'n veertig landen. Zij zullen gemiddeld tweeënhalf maand op De Eikenhorst doorbrengen. Vervolgens worden ze ergens in Nederland in een woning ondergebracht.

ft zich i de plar n Asie G. Over al reage maar i positie

oor asiel ord is no remeeste n of mee mogelijk n tijdelij am is zee en goed

n Dieve or de ge mplex i odig. Be

Hevige onrust omtrent internaat De Eikenhorst

GEEUWENBRUG - Sinds vorige week is er bij de buurtbewoners van Geeuwenbrug hevige onrust ontstaan omtrent de toekomstige bestemming van het internaat De Eikenhorst. De dertig gezinnen van de omliggende buurtvereniging kregen onlangs een klein verzoek namens Burgemeester van Diever. Deze Burgervader nodigde hen uit voor een korte bijeenkomst alwaer de plannen voor het leegkomende internaat bekend zouden worden gemaakt.

"Tijdens deze informatieve bijeenkomst werden wij totaal overrompeld door de ingrijpende plannen die op stapel staan. De Eikenhorst zal geschikt gemaakt worden als centrum voor maar liefst 275 asielzoekers. Voorheen bood dit internaat plaats aan 60 moeilijk opvoedbare jongeren. De grote onrust binnen onze buurt is voornamelijk ontstaan door het grote aantal asielzoekers. Het

aantal van 275 personen staat in geen verhouding tot de zestig jongeren waarvoor het gebouwencomplex jarenlang functioneel is geweest. We zijn dan ook dermate ongerust dat de leefbaarheid in onze buurt in het gedrang komt. Bovendien krijgt het asielzoekerscentrum de beschikking over 10 man vreemdelingenpolitie en 35 man extra personeel. Ook voor deze mensen moet er ruimte geklaard

worden. De verhoudingen kort hiërme totaaf scheef te liggen. persoonlijk heb niets tegen asielzoekers. Ieder mens heeft recht op een menswaardig bestaan. Echter, het grote aantal boezemt mij angst. Binnenkort komen wij met onze buurgoten bijeen om de mening onderling te uiten", aldus een verontruste buurtbewoner.

De hervormde gemeente van Diever heeft inmiddels laten weten dat deze bij de opvang van de

Verhuizen

We hopen na de zomer wederom gezamenlijk te starten in Aekinga in Appelscha. Dit heeft wel een aantal konsekwenties. Omdat wel de leefgroepen, maar niet het administratiegebouw voltooid is, hebben we te kampen met accommodatie-problemen met betrekking tot de A.V.O.-lokalen.

door: Frits Diepenbroek,
adj. hoofd Edukatie

We hebben beslag kunnen leggen op vier noodlokalen, welke reeds op de middenwei bij V & O geplaatst zijn. In deze lokalen zal het volledige AVO-gebeuren plaats vinden.

De verhuizing heeft ook tot gevolg,

*VORMING
EN
ONDERWIJS
IN DE
EIKENHORST
WEER TERUG
NAAR AEKINGA*

dat we helaas van een aantal collega's afscheid moeten nemen. Deze mensen wisten echter van te voren, dat na het beëindigen van het projekt Sloop-Nieuwbouw hun arbeidskontrakt ook beëindigd zou worden. Toch is het niet leuk, dat je na anderhalf jaar intensief samenwerken, wat ons allemaal een plezierig en goed gevoel heeft gegeven, van elkaar afscheid te moeten nemen.

Deze laatste weken voor de zomervakantie hebben we het dus nog even behoorlijk druk om de verhuizing voor te bereiden. Het moet nog even, want na de zomer willen we weer goed van start kunnen gaan.

Namens de medewerkers van V & O in de Eikenhorst een gezellige en prettige vakantie!

Edukatie Appelscha

Slechts één korte bijdrage deze keer over het reilen en zeilen van het vakinternaat in Appelscha.

We zijn druk bezig met de afronding van het schooljaar. De rapporten zijn opgemaakt. En terwijl ik dit schrijf zijn we bezig met de laatste lesweek.

door: Jan Klinkenberg,
hoofd Edukatie
foto's: Harm/Sytze

Veel extra, leuke activiteiten hoopen zich op aan het eind van dit jaar, zoals overlevingsdagen, Zwefielo

en kampweken. Traditiegetrouw is de laatste week voor de zomervakantie: spelweek. Dat kan dus weer gezellig worden.

Intussen vinden de voorbereidingen plaats om na de zomer flink uit de startblokken te kunnen. Zo wordt momenteel hard gewerkt aan

de noodlokalen, die door de A.V.O-docenten gebruikt gaan worden. Prima leslokalen, die voorheen in gebruik waren bij een basisschool in Oldeberkoop. Hille de Boer, de schilder-docent, is met een groepje van zijn leerlingen druk bezig de lokalen te verven en te spuiten.

De bouw-docent, Adri van Dorresteyn, is met een „bouwploegje” van Aekinga-jongens de laatste weken in touw fietsenstallingen te bouwen bij de nieuwe leefgroepen. Wat interessante korte werk/leerprojecten voor onze Aekinga-boys.

Omdat er na de zomervakantie niet langer sprake is van onderwijs op twee lokaties, namelijk niet meer les in de Eikenhorst in Geeuwenbrug, wordt het team van docenten weer ingekrompen tot een twaalfstal. We moeten dus helaas afscheid nemen van enkele tijdelijk aange-stelde docenten. Ook vanaf deze plek willen we deze leerkrachten hartelijk danken voor inzet, collegialiteit en bewezen diensten.

Arjen ter Veld, Michiel de Vries, Lex Boekhoven, René van der Velde, Janet Kroezen en John Friederichs bedankt, en alle goeds voor de toekomst!

Projekt fietsenbergingen nieuwbouw

Bij de nieuwbouw van de drie leefgroepen zijn ook de nodige Aekinga-jongeren actief; vooral leerlingen van de lesgroep bouw/hout van docent Adri van Dorresteyn.

Momenteel is Adri's bouwploeg bezig met de bouw van twee fietsentallingen. 's Morgens om kwart over zeven begint het werk al, dus vroeg uit de veren. De jongeren draaien dus gewoon mee in het ritme van de bouw.

Hieronder een kort verslagje van de hand van onze bebaarde en onverstoerbare timmer-docent.

„Op dinsdag 11 juni zijn we begonnen met de bouw. 's Morgens om zeven zaten Wim, Peter en Menno in de groep in de Eikenhorst klaar. Ze hadden dan net gegeten en tassen vol eten en drinken (koffie en thee) bij zich.

Om kwart over zeven beginnen. Eerst tekening lezen en bestuderen, dan bouwplanken zetten. Met een waterpasinstrument worden de

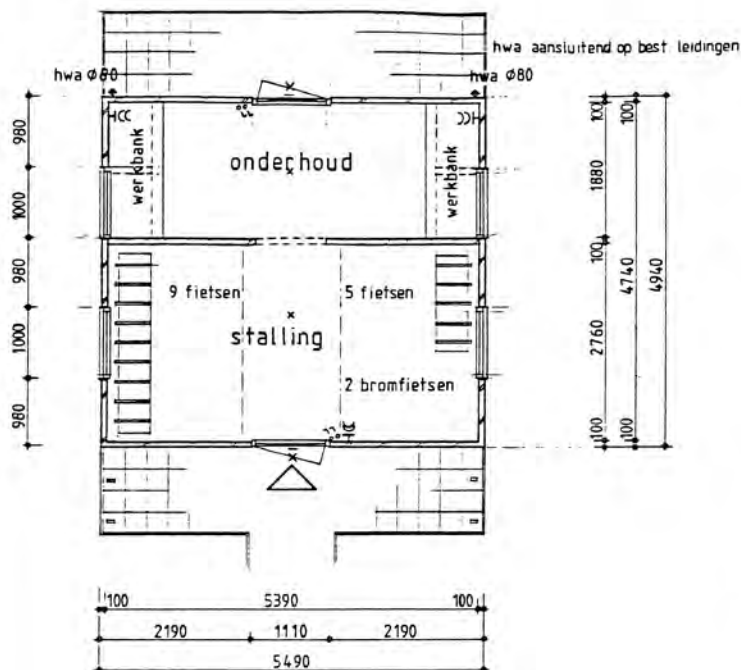
door: Jan Klinkenberg,
Adri van Dorresteyn
foto's: Harm Hendriks

hoogtematen uitgezet en met een meetlint de andere maten.

Donderdag is de graafmachine ge-

komen en heeft alles uitgegraven. Vrijdags zijn we begonnen met de bekisting.

Op dinsdag 18 juni is er beton gestort met behulp van Roland en Martin en vrijdag hebben we het grondwerk weer aangevuld. De vloer wordt aanstaande donderdag gestort en na de vakantie komt de rest.”

plattegrond

Nieuwbouw paviljoens voltooid

Op het moment dat u dit leest, zullen de paviljoens 1, 2 en 3 nagenoeg van binnen geheel klaar zijn. De BML heeft extra personeel ingezet om toch maar voor de bouwvak alles voor bewoning gereed te hebben.

De keukens zijn inmiddels geplaatst. Het zijn volwaardige keukens geworden met een zes pits electrisch fornuis, een ingebouwde koelkast, een ingebouwde koel/

door: Harm Hendriks

vriescombinatie, een vaatwasmachine, een magnetron en voldoende aanrecht- en kastruimte. Er zijn nieuwe pannen en nieuw serviesgoed (in de kleuren van het gebouw) besteld.

Onder leiding van de uitvoerder van de bouw - Cees Smid - en Adri Dorrestein zijn de jongens van Aekinga begonnen aan de bouw van de fietsenbergingen annex knutselruimtes. Dat was wel even wennen voor de jongens. Om kwart over zeven beginnen, koffie drinken en eten in de schaftkeet en daar tussen door hard werken.

De eerste fase, te weten het uitzetten van het gebouw, het maken van de bekisting, het storten van de

fundering, het grondwerk en het storten van de ondervloer zijn nu gereed. Na de zomervakantie gaat een ploeg verder met het stellen van de kozijnen, het helpen bij het metselwerk enz. Naar verwachting zullen de fietsenbergingen begin september klaar zijn.

De tekeningen van de tuin en de bestrating zijn nu ook klaar. De bestaande klinkerweg voor de groepen wordt verplaatst en op ongeveer vijf meter voor de nieuwe paviljoens opnieuw gelegd. Van

is, dus het wordt nog even behelpen.

Het plaatsen van een TV-schotel gaat nu definitief door. De Jongerenraad van Aekinga heeft erover

vergaderd welke zenders er bij moeten komen en wel MTV, RTL-4, Super Channel, Childrens Channel en misschien nog een sportzender. Bij de jongens leeft nu de gedachte dat ze de hele nacht televisie kunnen kijken, maar dat gaat mooi niet door. De groepsleiding krijgt de beschikking over een centrale knop om het hele systeem in één

daaruit komen er nieuwe toegangspaden naar de ingang en naar het fietsenhok. Tussen de paviljoens komt een strook met veel struiken en bomen, zodat iedere groep zijn eigen privacy heeft. We gaan er vanuit dat het wel eind augustus wordt voordat dit alles gerealiseerd

keer uit te schakelen. Jammer dus. In de zomervakantie worden de gebouwen verder ingericht: vloerbedekking, linoleum, gordijnen, meubilair enz. Wij hopen de paviljoens voor bewoning klaar te hebben als de jongens van vakantie terugkomen.

Overlevingsdagen 1991

De overlevingsdagen heeft elke leefgroep er weer op zitten. Ook de Waddenhoeve was dit jaar met een groep present. De drie leefgroepen die het eerst op pad gingen troffen het heel slecht met het weer; het regende de hele tijd. De laatste drie groepen hadden het zonnetje er bij en kon op sommige momenten zelfs de trui uit. Maar hoe het weer ook was, in beide gevallen was de stemming prima, en heeft iedereen de tocht „overleefd”.

Deze tochten organiseren we niet zomaar. We hebben er binnen het Centrum een duidelijke bedoeling mee.

De overlevingsdagen zoals wij deze organiseren zijn een middel om jongens op een andere manier zaken te laten ervaren als ze meestal gewend zijn.

Eén van de belangrijkste elementen van de overlevingsdagen is het **doorzetten** en het **afzien**.

Gedurende deze tocht krijgt iedereen wel een moment waarin de jongen zichzelf ontzettend tegenkomt; het moment van „niet meer verder kunnen en willen afhaken, maar door de situatie gedwongen, bijvoorbeeld midden in het bos, je wel verder moet.”

Door het **moeten doorzetten**, en het **moeten afzien**, blijken de jongens tot prestaties te komen, die ze van zichzelf niet hadden verwacht, en blijken ze in staat geweest te zijn hun eigen grenzen te verleggen. Je ziet dan ook inderdaad dat ondanks de blaren, de jongen toch die tien kilometer loopt.

Een tweede element in de overlevingsdagen is het „**samen doen**”. Als enkeling heb je het hele groepje nodig om de tocht te kunnen volbrengen. Als je het met elkaar doet, dan krijg je die kano over die rottige dam; dan krijg je het vuur aan de gang voor die rauwe kip.

door: Sytze de Vries
Ronny Mes
Appie Tuasela
foto's: Ronald v. d. Marel e.a.

Het betekent ook, dat je moet overleggen met je reisgenoten over de besteding van het geld, over het kopen van eten, over waar je beste langs kunt, en waar je gaat slapen. Hoe **beter je met elkaar omgaat**, hoe gemakkelijker en gezelliger de tocht is.

Het samen doen heeft nog een

facet. Niet alleen met elkaar is belangrijk, maar ook het **voor elkaar** daar zijn is belangrijk.

Je groepsgenoot ondersteunen als hij stuk zit. En dat je ondanks vermoeidheid en tegenslag verdraagzaam kunt blijven naar elkaar toe, omdat je elkaar in moeilijke momenten zo nodig bent.

Als je van afstand deze overlevingstochten volgt, dan zie je dat er in zo'n groepje gedurende de hele tocht steeds allerlei processen aan de gang zijn die alle genoemde elementen in zich hebben. Niet voor niets heeft elk groepje een begeleider mee.

En deze processen maken de tocht zwaar, maar ook zo boeiend.

En dat geeft aan het eind van de tocht de grote voldoening.

Bij de eerste drie groepen die op overlevingsdagen gingen, zat Ronny Mes uit leefgroep vier. Van het begin tot het einde heeft hij

Met de punters onderweg.

genoten, ondanks het wel zeer slechte weer. In het kort zijn relaas:

„We werden gedropt in de buurt van Wanneperveen. Vanaf die plek moesten we lopen naar de punters. Bij de punters hebben we een slaapplek gezocht; dat was in een schuurtje bij de punters. We sliepen daar prima.

De volgende dag werden we wakker van het geluid van auto's. Er kwam een man naar ons toe, die regelrecht naar Anne liep. Het bleek, dat we in een natuurgebied sliepen. We gingen naar de punters en hebben we het meer over gepunterd. Toen kregen we ons eten: een halve kip, een blik appelmoes en een blik bruine bonen, en dat was het.

Toen hebben we nog ongeveer twaalf kilometer gelopen voor een slaapplek. We gingen naar een boerderij, en daar worden we volgepropt door die mensen. Toen kwamen we bij de fietsen en fietsten we naar het internaat, en daar kregen we een diner en een diploma.”

Appie Tuasela, groepleidster uit

Ook de groep van de Waddenhoeve deed mee.

leefgroep vijf, schildert hieronder haar belevenissen met haar groepje tijdens de overlevingsdagen.

„Voor ons waren de overlevingsdagen op 29-30-31 mei. Vol goede moed zijn we vertrokken, die woensdagavond om half elf. Ieder-

En hier kun je heerlijk inslapen.

een was vol gepakt. We waren in drie groepjes opgedeeld. André, Tim, René de Jong, Roland en Steven werden als eerste gedropt. Die hebben we dus ook niet weer gezien. (Ja, pas toen we weer terug waren.)

Judith, Uilco, Ron, Marcel en Jelco gingen de bus uit als tweede groep. Die zijn we in de buurt van de punters weer tegen gekomen. Wij Jonathan, Appie, John, Henk, André en Ingmar gingen als laatste weg. We hadden er best wel zin in. We wisten niet wat ons te wachten stond; het was voor ons de eerste keer dat we mee deden.

Dus met volle moed gestart. Na een kilometer of wat, ergens in het land van „no-where”, hebben we even uitgerust. Maar ja, we moesten verder, dus gelopen, gelopen, gelopen en toen zagen we de bewoonde wereld weer (gelukkig). Weer kaart lezen en op weg naar de punters. Nou, en dat was ook al weer een flink eind sjouwen.

Eindelijk aangekomen bij de punters werd ons groepje in tweeën gesplitst. We hadden nog nooit gepunterd en in het begin was het dan ook erg moeilijk. Maar aldoende leert men en werd het tijd om een plekje te zoeken om te overnachten. Wij wilden graag tussen de bossen liggen maar aangezien die daar niet waren, zochten wij toch een beschut plekje om te pitten.

's Morgens werden wij gewekt door het bolderen van vrachtauto's, die voorbij reden. (Wij sliepen dus aan de grote weg.) Toen alles ingepakt en wegwezen, punteren, punteren. Bij Giethoorn moesten we een meer over. Nou een groot succes was dat niet, want we kwamen er mooi niet overheen. Op het laatst was een man zo vriendelijk om ons te helpen en heeft ons het meer over getrokken.

Eenmaal op de binnenwateren ging het verder prima. Bij de stopplaats kregen we kip, bruine bonen en appelmoes. Het kampvuur brandde al; nu alleen de kip en de bruine

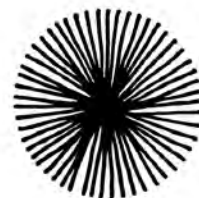
Kip met appelmoes en bruine bonen.

bonen er op. Lekker was anders, maar ja, we hadden honger en dan eet je alles op.

Na deze maaltijd moesten we verder richting Vledder. Je kon merken, dat het de laatste loodjes waren, iedereen was moe. In de buurt van Vledder hebben we overnacht met kampvuur; erg gezellig. Nog een klein stukje en toen zat het lopen er op; iedereen was bekaf.

Toch moesten we nog even doorbijten, want als laatste moesten we

nog ongeveer 15 kilometer fietsen. Oh, wat was dat heerlijk, je was zo op de plaats van bestemming. Eenmaal aangekomen ging iedereen zich lekker oprispen en was het tijd voor het heerlijke avondmaal. Tijdens het eten werden de diploma's uitgereikt. Al met al waren het zeer vermoeiende overlevingsdagen."

GIETHOORN

Een fijne kampweek van groep drie

We begonnen met een nat pak en dat bleef twee dagen zo. Maar ondanks de regen was iedereen opgewekt en vrolijk. De tenten werden neergezet en de eersten zaten daarna al vlot in de punter of in de kano. Tot laat in de avond was het genieten van het water; boven en beneden.

Woensdag klaarde het weer op en toen was de pret helemaal aanwezig. Zelfs Fabian die niet vooruit te branden was, stak als een struisvogel, die voor het eerst het daglicht

door: Marga Springelkamp

ziet, zijn hoofd buiten de tent! Hij pakte een kano en ging naar het dorp om cola te halen.

De andere jongens hadden inmiddels een leuk spelletje bedacht: baggerslootje springen.

Het was de bedoeling dat ze naar de overkant van de sloot zouden belanden, maar de sloot was breder

dan ze dachten, dus plomp, midden in de bagger.

Dit vonden ze prachtig, en was dus voor herhaling vatbaar. Ze zagen er niet uit; modder van de oren tot tussen de grote teen. Even douchen, dan maar hup met de punter het meer op.

Al met al een geslaagde week, waarin niemand zich heeft verveeld en iedereen goede moed bleef houden. Jongens geweldig. Volgend jaar weer zo'n kamp, en het kan niet kapot.

VLIELAND

Leefgroep zes een week op kamp

Maandagochtend 16 juni werden we rond een uur of zes wakker gemaakt door de leiding. Na het inpakken van de bagagekar en het vluchtige ontbijt gingen we richting bus. Zelfs Carlos was op tijd!!! Sytze reeds ons naar de boot in Harlingen. Daar eenmaal aangekomen hebben we nog een half uurtje moeten wachten tot we de boot op konden.

door: Guy Ostendorf
namens leefgroep 6
foto's: Carlos Kribben

Op volle zee kwamen we er gauw achter met wie we „opgescheept” waren. Er waren namelijk nog twee groepen op de boot. Eén groep uit Lelystad en één uit Leeuwarden. Met de groep uit Lelystad hadden we op de boot wat onenigheid, dus hebben we ons niet verder met hen bemoeid. De groep uit Leeuwarden was heel erg gezellig en veel jongens hadden direct contact (meisjes!!!).

Na een kleine twee uur waren we op Vlieland. De bagage werd gehaald door Wietze de Boer; dus geluk voor ons. Op de camping aangekomen zijn we een plekje gaan zoeken. Het opzetten van de tenten was echt hopeloos. De één

stond verkeerd, de ander had de tent verkeerd om om, enzovoort. Na een uurtje klungelen stond alles goed en konden we de kantine, het dorp of de duinen in.

's Avonds werd er gezamenlijk ge-

geten. De rest van de dag mochten we zelf invullen. De afspraak: „Geen alcohol”, hebben de jongens weggedronken. Iedereen heeft zich goed gedragen en het kamp was echt voor herhaling vatbaar.

Namens de groep willen we Carlos, Geert, Metty, Ada, Oene, Sytze en de rest, die ons dit toffe kamp hebben gegeven, hartelijk bedanken. De groeten aan de jongens en meisjes uit Leeuwarden, speciaal aan Eva en Hilda, het personeel van Camping Stortemelk, speciaal aan Mirjam.

BERGUM

Groep vier aan het Bergummermeer

door: Carlo en Menno
foto's: Marijke

Direkt na de Zwefielo gingen we naar de camping. Het weer was, zoals bijna de hele week, lekker nat en weinig zon. Ondanks dat alles hebben we ons goed vermaakt. 's Avonds hebben we iedereen van de groep in het water gedonderd, en Auke heeft dit alles gefilmd.

Overdag hebben we veel gesurfd, gekanood, gevist en de kayak en motorboot gevaren. Het eten was elke dag leuk; in een grote kring en lekker veel.

Ook hebben we de verjaardag van Sytze nog gevierd en kreeg hij namens groep vier een miniatuurbus voor zijn verzameling. Ook hebben we veel aan softbal gedaan en goed geoefend voor het komende toernooi.

We hadden ook veel last van vliegen, maar door snel de ritsen van

de tent dicht te doen bleven ze buiten de tent. In de tent was het leuk, lekker kletsen en stoeien tot dat we in slaap vielen. Nog een leuk verhaal is, dat Carlo en Werner tijdens een bui omgeslagen zijn met de kayak terwijl ze aan het vissen waren. Een zeilboot die in de buurt was, koerste naar hun, en ze zijn door die mensen „gered”. Best eng en spannend midden op het meer, aldus Carlo en Werner.

We vonden het een hartstikke leuk kamp en hadden graag langer gebleven.

Naast alle vergaderingen en besprekingen die over de jongeren en over de dagelijkse gang van zaken binnen het internaat gaat, is er één vergadering, die van en voor de jongeren is: De Jongerenraad. Dat is de plek, waar zij hun wensen en ideeën naar voren kunnen brengen.

Onder voorzitterschap van Joop Daams komt de jongerenraad regelmatig bij elkaar. Na wat aanloopproblemen door het op twee locaties wonen kwam de raad dit jaar op 17 januari voor het eerst weer bij elkaar en op 26 februari was de eerste werkelijke bijeenkomst.

In Aekinga en in De Eikenhorst hadden alle leefgroepen hun vertegenwoordigers gekozen, en kwam de jongerenraad er als volgt uit te zien:

Ferry, groep 2, die werd bijgestaan door Remco; Gerrit, groep 3; Wiebe, groep 4; Tim, groep 5; Ytzen, groep 6; Jelco, groep 7 tot deze werd opgeheven. Als notuliste stelde Marijke Rijpma, de stagiaire van leefgroep 4 zich beschikbaar.

Inmiddels is de jongerenraad nu zes keer bij elkaar geweest; een periode waarin de jongeren veel werk hebben verzet. Tijdens de eerste vergadering werd eerst eens geïnventariseerd welke onderwerpen de leefgroepen via hun vertegenwoordiger in de raad aan de orde zouden willen hebben. Dit varieerde van heel praktische zaken als zakgeld, bed en schooltijden, tot meer emotionele zaken als sexualiteit, omgaan met elkaar, omgaan met, en wat te doen bij conflicten. Hieruit werden keuzes gemaakt.

Aan de hand van deze keuzes werden in de tweede vergadering afspraken gemaakt en werden de vertegenwoordigers op pad gestuurd om bij de verantwoordelijke medewerkers „verhaal te halen“.

Zo ging Ytzen aan de praat met Harm Hendriks over zakgeld, kabeltelevisie en verlichting op het terrein. René Schulkes kreeg bezoek van Wiebe en Gerrit die van hem wilden weten hoeveel zakgeld je van thuis mee mag nemen, over school- en bedtijden, seksuele verlichting, over activiteiten en over omgangsregels.

Ferry en Remco togen op weg naar Jan Mos om eens te praten over conflicten, diefstalletjes, de soos en de haan...

In de daarop volgende vergadering deden de jongeren hierover verslag en werd in de raad „het huiswerk“ uitgebreid besproken en bediscussieerd. Er werden flinke discussies gevoerd over vernielingen, over blowen, en over omgaan met conflicten, onder het motto: Conflicten komen overal voor, thuis, op school, dus is het belangrijk conflicten (te leren) oplossen.

Doordat kabeltelevisie gezien de ligging van het internaat niet realiseerbaar is, wordt de mogelijkheid tot het plaatsen van een schotel

De jongerenraad

overwogen. In de jongerenraad is een keuze gemaakt over welke programma's er straks via de schotel in het internaat te zien zullen zijn.

De internaatafspraak over het zakgeld meenemen van thuis, en de achtergrondgedachte daarvan, was ook een punt in de jongeren-

door: Sytze de Vries
en Joop Daams

raad waarin de vertegenwoordigers een duidelijke mening hadden. Hun conclusie was, niet een vast bedrag te noemen, zoals het tot nu toe was, als het verschil in de groep onderling maar niet te groot wordt. Medebepalend voor de hoogte van

het bedrag is, volgens de jongerenraad, de financiële situatie thuis, de hobbies van de jongere en dat je ook maar eens moet leren om te gaan met hetgeen je aan geld hebt. Bedtijden en schooltijden kwam in de raad ook ter tafel. Wat betreft het eerste is het bepalen van de bedtijden in eerste instantie een zaak van de leefgroepen zelf. Er zijn wel twee duidelijke internaatafspraken. Om negen uur is het stil op het terrein, en om tien uur is het stil in de leefgroepen.

Over de vraag om later naar school te gaan kwamen de jongeren zelf wel met het antwoord. Dat is niet haalbaar, omdat het niet overeenkomt met de realiteit in de maatschappij.

De jongerenraad heeft één dode op zijn geweten: de haan!!! Iedereen kan 's morgens weer lekker ongestoord doorslapen. Op de dag dat er kippesoep werd gegeten, bleef er wel verdacht veel onaangevoerd.....

„De jongerenraad loopt goed“, zegt Joop, als voorzitter en als begeleider van deze raad. „De vertegenwoordigers kwijten zich zorgvuldig, vol ijver en enthousiasme van hun taak. De medewerking, die ze krijgen van hun leefgroep is zo hier en daar nog niet altijd optimaal. Niet alle leefgroepen praten de zaken goed en duidelijk door. Dat loopt niet altijd vlekkeloos, dat is jammer.“

Wiebe uit leefgroep vier is er erg duidelijk in. Hij zegt: „Ik vind de jongerenraad een goede zaak, want het is ons eigen belang. Het is heel belangrijk om van alles op de hoogte te zijn. En het is ook heel goed, dat de klachten echt serieus worden genomen, en dat de jongens in de groep er goed mee omgaan en bij het bespreken niet de malle piet uitgaan hangen.“

Na de zomer gaat de raad weer van start en Joop zou het raadzaam vinden om de jongeren, die nu in de raad zitten in de raad te laten, mits ze niet vertrekken, of naar een andere leefgroep gaan. Zo bewaak je namelijk een stuk continuïteit in de raad, en krijgen zowel de raad als de leefgroepen niet het gevoel weer opnieuw te moeten beginnen.

„LES AMIS D'AURILLANGE" TE FRANKRIJK!

(STICHTING IN ERVAREND LEREN VOOR EEN NIEUWE KANS)

Tringgg Tringgg, hallo met Jan Klamer, Stichting „Les Amis d'Aurillange". Ja hallo met Willem Nijboer van Aekinga. Zo begon mijn eerste kennismaking met Aekinga en de nu niet meer in ons midden zijnde directeur Willem. Het contact werd twee jaar geleden gelegd, inmiddels hebben er al weer twee groepen gebruik gemaakt van ons aanbod in de ervaringsleer methodiek.

Het begin

Zo'n tien jaar geleden vertrokken Riet Koedam en ik (Jan Klamer) met onze twee kinderen naar Frankrijk. Wij vestigden ons in de gemeente Darzac op Aurillange. De Dordogne naast de deur en het vulkanisch gebied om de hoek. Het „groene hart van Frankrijk" wordt ons gebied de Correze wel genoemd. Wij wonen op de grens van twee departementen, de Correze (reeds genoemd) en de Cantal. Deze laatste is ook beroemd door zijn kaas.

door: Jan Klamer
foto's: Lex Blok

Onze plek, Aurillange bestond uit drie ruïnes en een ernstig verwilderd terrein: onmogelijk was het om deze ruïnes direct te bewonen. Wij deden onze intrek in tenten, behielden ons met het putten van water, emmertje aan een touw en trekken maar. Ons toilet was een lege grootverbruikers mayonaise emmer. Ondertussen bouwde Riet en ik aan ons huis. Wij deden alles zelf,

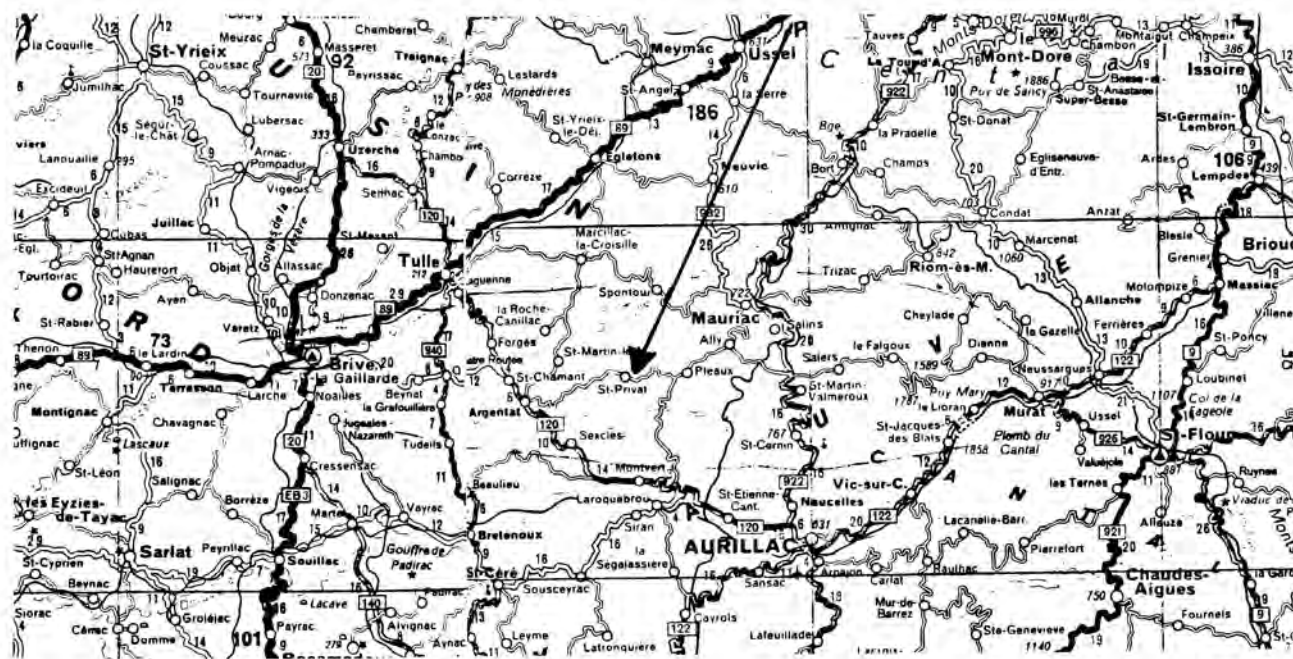
stucadoren, schilderen, timmeren, etc. Soms kwam er een vriend en/of vriendin langs om ons te helpen. Ook onze dochter, toen elf jaar hielp mee waar zij kon. Het was een hele zware tijd en menigmaal vroegen wij ons (in stilte af) waar wij aan begonnen waren.

De natuur zorgde er voor dat wij eerder in ons huis trokken dan de bedoeling was. Een enorme storm blies onze tenten de lucht in, bomen gingen om als luciferhoutjes, het was een prachtig maar ook angstig avontuur.

De achtergrondgedachte

Voordat ik naar Frankrijk vertrok ben in 18 jaar werkzaam geweest in de jeugdhulpverlening. Met uitzondering van De Dreef te Wapenveld vond ik dat er te weinig aktief werd gewerkt met jongeren binnen de jeugdhulpverlening. Veel van de problemen bleven voor wat zij wa-

Het gebied waar de activiteiten zich afspelen.

ren, gingen de jongeren moeilijk doen dan moesten zij naar een andere instelling. Meer beweging dus in Frankrijk. Groepen die hier komen zijn heel actief. Er is geen dag rust; er is immers al genoeg gerust! Nu is de tijd daar om met je zelf en met wat je wilt aan de slag te gaan. Wij bieden een programma aan dat zo is opgebouwd dat de jongeren kunnen laten zien wat zij kunnen, wat zij durven en nieuwe zaken die zij kunnen leren. Met het programma in de hand gaan de groepsleiding en de jongeren aan de slag.

De vaak gehoorde klacht van jongeren: „ik heb niets te vertellen“, „er wordt toch nooit naar je geluisterd“, is hier in Frankrijk niet van toepassing. Hier gaan wij luisteren naar het plan van de desbetreffende jongere. Wij kijken samen met hen wat uitvoerbaar is, realistisch is, en gaan er dan mee aan de slag. Ondertussen is iedere jongere aan het presteren, zes dagen lopen, werken bij een boer, werken in het bos, fietsen, klimmen, kanoën etc. Ja het is zwaar maar iedere jongere kan het halen; voelen zich regelmatig opgelucht als zij zo'n zware klus hebben geklaard: zijn trots! De solo is een prestatie, twee dagen het bos in met een stuk landbouwplastic om een tent van te maken. Je krijgt ook voor twee dagen eten mee en een heleboel vragen over jezelf, je ouders, verzorgers, familie, vrienden, werk en school. Op zo'n solo ben je stik alleen. Angst vooraf en toch ze doen het allemaal! Paul Schelvis heeft een

De omgeving.

Het huis van Jan en Riet.

boekje geschreven over ervaringsleer In beweging kun je sturen, zo is het met de jongeren die aan onze training meewerken, wij kunnen sturen wanneer zij in beweging zijn. Zij kunnen sturen nadat zij goed in beweging zijn gekomen.

Onze samenwerking met Aekinga

Zoals reeds eerder vermeld het begon zo'n twee jaar geleden. Heel pril samen met Willem. Willem een man die altijd op zoek was naar nieuw maar vooral beter. Onze af-

Binnen hebben ze ook nog een andere.

spraken hadden inmiddels vorm gegeven aan onze plannen. Willem vond het daarom tijd dat er twee zeer kritische mensen naar die bewuste plek Aurillange moesten afreizen. (Willem had het niet zo op Frankrijk, Groningen was de beste plaats ter wereld.)

De kritische mensen waren Joop en Annelies, vijf dagen waren zij bij ons te gast. Er is toen heel veel gepraat over het hoe en waarom. Ook zijn wij (behalve Riet) actief geweest, Joop vergeet dat nooit, het was zwaar hé Joop? Nadat ons bezoek verslag had gedaan van hun ervaringen ging de kogel door de kerk, we zouden gaan samenwerken.

Toen gebeurde er iets wat niemand had verwacht. De schok die de dood van Willem teweeg bracht was groot. Ook voor ons die hem natuurlijk minder kende als de mensen die lange tijd met hem samen hadden gewerkt. Het werd stil rondom de plannen, een ieder was bezig dit verlies een plaats te geven.

Toen het „normale” leven weer opgepakt moest worden kwamen ook onze gesprekken weer op gang. Namen die hierbij niet vergeten mogen worden zijn Joop Daams en Jan Mos. Het zijn deze twee die enorm veel werk hebben verricht om het één en ander op de rails te krijgen.

Later kwam daar Dick de Graaf bij, de nieuwe directeur. Dick ging achter de plannen staan met enige reserves, er moesten bijstellingen komen op financieel gebied en op de constructie.

De ervaringen met Aekinga

Mijn ervaringen met Aekinga zou ik als volgt willen beschrijven. Ik werk samen, hetzelfde geldt ook voor Riet, met mensen die open zijn en dynamisch. Zij zijn serieus in gesprek, over denken, nemen door, laten geen oude zaken liggen. Kortom staan voor dat gene wat zij zeggen. Ik durf te stellen dat zoals Aekinga vorm heeft gegeven aan zijn intensieve behandelingsgroep, met name het nabegeleidingsprogramma en met daar aan gekoppeld nazorgsprogramma, één van de weinige zijn in welzijnsland die het goed voor elkaar hebben.

Het jongenshuis op het terrein.

Midden Jan Klamer bij zijn domein.

Wat wij doen in Frankrijk. Wij laten de jongeren ervaren, waar zij allemaal toe in staat zijn. Wij brengen ze in beweging. Wij leren hen hun problemen bespreekbaar te maken. Wij geven hen inzicht in hun thuissituatie, het belang daarvan

De schuren op het terrein.

proberen wij hier te vergroten (mits mogelijk). Iedere jongere krijgt een kans een toekomstplan te ontwikkelen, mits realistisch. De aanzet is in Frankrijk in Nederland moeten zij hun afspraken **met steun** waar maken.

Het programma dat Aekinga de jongeren biedt eenmaal terug in Nederland, is van hoog gehalte. Dat de school, keuken en ook andere leergebieden op Aekinga daar ook een belangrijke rol in spelen mag beslist niet worden vergeten.

Het team

En dan en dat mag beslist niet worden vergeten het TEAM. Het team, Isaac, Lex, Tom en Norman, vier pracht mensen die volledig op elkaar zijn afgestemd. Mensen die samen kunnen werken, lachen en huilen. Met hen werken is een verademing en dit komt het werk alleen maar ten goede!!!

Het is een heel verhaal geworden maar alles is nog lang niet gezegd. Eenmaal met ervaringsleer aan het werk dan blijf je ervaren en dus ook werk. Er valt nog veel te schrijven, in dit geval. Maar een ervaring is ook, teveel in een keer dat is het niet. Beter later weer eens een ervaring op papier. Als laatste, ervaringsleer is niet **de** leer. Ervaringsleer is een op zichzelf staande methodiek waar iedereen gebruik van kan maken ook als verrijking van de reeds bestaande methodieken.

Wij rekenen op een lange samenwerking.

JAN KLAMER EN RIET KOEMAN.

Een natte maar gezellige happening

Onder erbarmelijke omstandigheden ging 15 juni 's morgens om acht uur de achtste Zwefielo van start. Vanaf half acht tot het einde van deze activiteit viel de regen „met bakken” naar beneden.

Ondanks het feit, dat het zodoende een „nat” gebeuren werd, bleef de sfeer perfect.

Er waren dit jaar weer veel deelnemers van buiten, die qua outfit zeer professioneel voor de dag kwamen.

door: Frits Diepenbroek

Daar trokken de Aekinga-boys zich overigens weinig van aan en volbrachten op hun eigen tempo het zwem-, fiets- en loopgebeuren.

Bijzondere aandacht dit keer voor

Sario Panhuisen en Tim Kos die het B-pakket (de kwart-triathlon) volbrachten.

Ook internationale belangstelling dit keer, en wel in de vorm van een Roemeense deelnemer, die tijdelijk op de Posthoorn verblijft. Hij en Jan Mos waren samen goed voor de twee leuke banden.

COLOFON

AEKINGA-INFO

is een uitgave van **B.J. Centrum Aekinga** in Appelscha, en is bedoeld als informatieblad voor de ouders van de jongeren die in het internaat in Appelscha en Dieverbrug verblijven, en voor de instanties die deze jongeren geplaatst hebben.

AEKINGA-INFO

verschijnt vijf tot zes keer per jaar en staat onder redactie van René Schulkes, Anne Prins en Sytze de Vries.

Vormgeving en samenstelling:
Sytze de Vries.

Lay-out en druk:
Drukkerij Van der Meer b.v.,
Oosterwolde (Fr.)

Het volgende nummer van Aekinga Info verschijnt eind september.

Aan dit nummer werkten o.a. mee: Harm Hendriks, Jan Mos, René Schulkes, Frits Diepenbroek, Guy Ostendorf, Dick de Graaf, Carlos Kribben, Jan Klinkenberg, Sytze de Vries, Carlo Henenweer, Menno Gortworst, Marijke Rijpma, Marga Springelkamp, Joop Daams, Jan Klamer, Adri van Dorresteyn, Wiebe Plantinga, Ronny Mes, Appie Tuasela, Roland v. d. Marel.

Overige foto's: Sytze de Vries.

NIEUWE OOSTSTELLINGWERVER

Woensdag 19 juni 1991

Natte editie Zwefielo

APPELSCHA. Het bj-centrum Aekinga organiseerde zaterdag al weer voor de achtste keer de jaarlijkse Zwefielo. Dat sportieve evenement werd indertijd in eerste instantie opgezet voor de eigen pupillen, maar inmiddels mag de Aekinga-zwefielo zich ook in de belangstelling van diverse deelnemers van elders verheugen. Niet in de laatste plaats door het ontspannende karakter van het sportieve spektakelstuk.

Hoewel het weer abominabel was, kwamen er toch weer zo'n tachtig deelnemers opdaven. Zo'n 45 Aekinga-sportievelingen en 35 van elders. Zelfs een bescheiden internationaal tintje ontbrak niet, want ook het aangrenzende asielzoekerscentrum leverde

● *Nat, nat en nog eens nat was het bij de achtste editie van Aekinga-zwefielo.*

een deelnemer. De sfeer bleek beduidend beter dan het weer, want er was in feite sprake van drie „natte” onderdelen. Nou is dat bij het zwemmen niet ongebruikelijk, maar ook het later op de ochtend gehouden fietsonderdeel voltrok zich deels in de regen, terwijl het 's middags tijdens het afsluitende looponderdeel al niet anders was.

Dat alles mocht de pret niet drukken. Hoewel iedereen z'n beste beentje voorzet staan de prestaties bij de Aekinga-zwefielo niet in eerste instantie centraal. Ook de gezelligheid scoort hoog en op dat onderdeel haalde iedereen weer een ruime voldoende.

Links de „Aekinga“-bus en rechts de veel gebruikte reser-
vebus.

HET BUSVERVOER

De terugkeer naar Aekinga betekent meteen ook, dat het contract met de Zeda in Beilen afgelopen is, en de bus met de zomervakantie teruggaat.

Een boeiende, comfortabele periode wordt hierbij afgesloten. Naast het pendelen tussen Aekinga en De Eikenhorst met Jan, Andries of Sytze als chauffeur, werd de bus gebruikt door de voetbalclub, en door de leefgroepen voor het brengen en halen van en naar kampen, voor de overlevingsdagen, noem maar op. Nu zijn we weer aangewezen op de Ducato en diverse personeelswagens.

Dank aan Doede Sipma, monteur van Zeda, die het altijd weer voor elkaar kreeg het materiaal rijdende te houden.

NIEUWE OOSTSTELLINGWERVER

Werkgroep Deinze bracht/bezoek aan Ooststellingwerf

OOSTERWOLDE. Op uitnodiging van de werkgroep verbroedering Deinze-Ooststellingwerf was het afgelopen weekend de werkgroep uit Deinze op bezoek. In beide groepen vonden enkele bestuurswisselingen plaats, zodat het voor verschillende leden meteen een kennismakingsbezoek was.

De delegatie uit Deinze arriveerde zaterdagmiddag in Oosterwolde. Alsof de Deinzenaren nog niet genoeg kilometers achter de kiezen hadden, werden ze meteen getraceerd op een puzzeltocht per auto. De tocht eindigde bij Aekinga in Appelscha, waar een door de jongens van dat B.J.-internaat verzorgde maaltijd werd genoten. Na enige uitleg van de adjunct-direkteur volgde een rondleiding, waarbij onder meer de nieuwbouw werd bezichtigd die 5 augustus klaar moet zijn.

Zondagmorgen traden de besturen aan voor een gezamenlijke vergadering. De Vlaamse delegatie werd voorzeten door

Woensdag 26 juni 1991

Daghulp-jongeren Aekinga met de 'Beer' op survival

Van 22 tot en met 26 april maakten elf jongeren (negen jongens en twee meisjes) van het daghulpproject van BJ-Aekinga, een overlevingstocht in en om het plaatsje

Han sur Lesse in de Belgische Ardennen. Het bijzondere van deze jaarlijks terugkerende overlevingstocht was dit keer dat het de eerste BJ-groep betrof die zich van en

naar de plaats van bestemming verplaatste in één van de (letterlijk) schilderachtige bussen van Angela Groothuizen: de 'Beer'. Rienk Versloot, coördinator van het dag-

hulpproject te Drachten, vertelt hoe goed dat beviel. 'Prima. We vertrokken om elf uur 's morgens uit Lochem en waren al om zeven uur op onze plaats van bestemming. De jongeren hebben zich onderweg absoluut niet verveeld. Ze konden comfortabel aan de tafeltjes zitten en allerlei spelletjes doen. En een bekijks dat we hadden! Aan het getoeter en gezwaai onderweg kon je goed merken dat mensen de bus herkenden van de tv-uitzending.'

Terwijl de jongeren, vergezeld door vier begeleiders én de buschauffeur, te voet de survivaltocht maakten, paste Rienk op de bus, die op een parkeerplaats voor touringcars geparkeerd stond. Hij sliep 's nachts in de bus en kookte er zijn 'potje'. Ook daar: aan nieuwsgierige blikken geen gebrek.

Vrijdagavond 26 april kwam de groep, na een rustige busstocht, weer behouden in ons land aan. 'Voor herhaling valbaar,' was de algemene conclusie.

Foto: Rienk Versloot

Klaar voor de start vanuit Lochem